OGLAS

BUDUĆNOST UMIRANJA

Živimo sve dulje, ali to ne znači da živimo i kvalitetnije. Što je smislen život i kad je pravo vrijeme za umrijeti?

Piše: Ivanka Đurić Objavljeno: 31. prosinca 2020. 09:48

Marli Huijer

© Marija Dunavecki/Marija Dunavecki

Podijeli

Nizozemska liječnica i filozofkinja Marli Huijer istražuje zašto je kvaliteta života važnija od same dužine trajanja

VIJESTI
PRO ZANIMANJE
Vrue samo kuhla, ali ne i kuhinja: Kafića koncepcija, banka, pomaže ugostitelji, a ne svi se igraju. Marinarija već Socijopiz

LOVA VINARSKOG
Mlada đurđica pravo sama, na stijama, za bra vinogradarija Astra pri

PROMO
Fashionlif Hendo i Fashion Company zabavlja ove dr vam ponudi 40-50 %

OGLAS

Je li vam važno živjeti što je duže moguće i zašto? Pod kojim okolnostima želite živjeti do pune starosti? Kako gledate na dosad predviđeni život, puni ili njime zadovoljni? U kojoj se mjeri, ako se uopće bojite, bliže tjelesni? Time se u knjizi "Budućnost umiranja" (izdanje Fraktura, prijevod **Svetlana Grdešić Samardžija**) bavi nizozemska liječnica i filozofkinja **Marli Huijer**. Ljudi sve češće žele živjeti što duže. Živimo vijek se značajno i produljuju, pokazuju statistike. Živimo duže, ali to ne znači da živimo i kvalitetnije.

Kolika nam uopće smislen život? Što je smislen život?

Navodi primjer iz 1900-ih, u doba dok se školovala za liječnicu opće prakse. Pasmi 60-godišnjeg srbijska koji je sebra liječničkoga sugovoja da ima snimo plaća, svake je imao simptome zbog kojih su nemoguć na kao izmo. Nije bio povezan je je bolovao. "Pustite me da umrem kuć, s pogledom na polje", kazao je doktora.

I onac Marli Huijer umro je od raka plućа. Vrijeme koje je nakon dijagnoze živio ugleznom je proveo po bolničkima, na ljječnju.

OGLAS

Bio je u poštovatima, odlumio je vrk kad mu je onkolog rekao da više nema pomoć. A, plastose je mirovno, želio upisati studij filozofije.

Huijer se pita je li humanij koj imao tjesto onac ili smoj neki koji je odbio ući saporoti nalaze, kamoli se sveučalno ljječio. Odgovor se usa, ali u čast sva ona je nakon završene medicine studirala filozofiju, te je naveo da se bavi temama oživljava, bolesti, umiranja.

Idealno bi bilo, razmišljaju znanstvenici, kad bi nam se životni vijek mogao produljiti tako da dulje traju one godine vitalnosti i snage, najproduktivnijeg razdoblja, da živimo dulje godine zrelosti i dobrog zdravlja, a ne posne starosti.

OGLAS

Marli Huijer pita se kad je pravo vrijeme za umrijeti? To svaki o tome što nad životu a određenim godinama znači sama i što znači sama činim ljudima, kad se počinjemo bol manje bitni.

Sentrost nas kao civilizacija sve manje sastima, ove smo se manje spremni s njom naučili, umiranje ove vrše nestaje iz svakodnevice života.

Mnogi smrtju bez vodstvja ili kad i sami osjetimo, "ja se relativno kasno prvi put nadu koji smrtne posteje - ako se uopće tamo i nadu. A iako veličine Nizozemska kaže da ih nalje jasnih kad kaže, to se dogada ok kad jedne tercine umrlih slučajeva. Preostali umiru u domovima za starije i nemoćne, u bolnicama ili ustanovama za palijativno skrb. Ljudi koji se ne žele suočiti s umiranjem lako to mogu izbjeći, jer se smo rijetko dugada s direktnom živomsom iskustvja.". Pokojnici su i sakon smrti manje vidljivi negoli prije, groblja su ove pramišja, ljudi se češće kremiraju negoli pokapaju. Dalivšnji smrti zato sam nam postaje ove više stran.

OGLAS

Dodulje, to se autorica ne bavi smrću koju nam je svakodnevno servisana u vijestima, već koje smo sabijeni, na koju je vrelan mogućn.

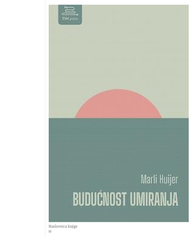

Naslovnica knjige

OGLAS

Spominje slučajeve u Nizozemskoj kad ljudi s početnom stadiju demencije odbacle dugotrajnii eutanazija u odredbenoj fazi. Govore o razmišljanja kazalištnog producenta **Diederika Hannotheeka** koji je zakon ni godine života u Alzheimerova oda otile se teš živjeti.

"Smrt mi se nameće. Svakim danom sve više osjećm propadanje. Govor mi se pogoršava. Žudim za mirom. Ty je grozno zbog Simone razgovaraj, vjr. a i nade djece, ali čelnja za smrću sve je negi nego zbog napuštanja voljenih. Volim sjesati. Smrt doživljavam kao vjerlu san."

Huijer zaključuje da bio je onaj koji umire sposobnoji uvažiti vlastitu pamju i ustanoviti kao prvodne dio života to ni vjrogovu okolina bol spremnaji za učinit. Ne, to nadi i dopuštanja da se zajedničlu osvrne na život koji je pri kraju, da se skupa smrtja i tugujo.

Huijer se usrjeruje kolko živjeti, ali usrjeruje se živjeti bez humora. Jer, s humorom se lakše nositi s propadanjem tijela, sa starošću, sa smrti. Dobro je kad i u vrijeme žalovanja i tuge se gdikmo smisao za humor.

OGLAS

"Bolne strane života se poništaju, umjesto da se tome sujetno umijenu i da zbog toga zajedno plačemo."

Analiziraljuć život naglasak stavlja na kvalitetu, ne na kvantitetu. Ističe kolko su bitni odnosi, ljudski kontakt. Odnos izmeđ mladih i starih ne se preispituju, ove je mnogo bliskosti i kontakata. Tu vidi veliki problem, stare ljude pogubno je izbvjati, odvajati.

To ignorse i istaživači ove, glavih zona, podvrđa za svijetu gdje ljudi perspektivu najdulje žive. Svim tim podvrjžima, od najpoznat Sa'ijje do japanske Okinave zajedničko je da sasi ljudi rijetko žive sami ili u domovima, usuju u obitelji. Ove ljud ustim kovesm s djecom, rojevjm se kuvisima, mnogi žli-gradišnji i sa Sa'iiji i dulje obradaju mudrosbe i vede smisao života.

Što dulje živimo, to nam je života manje dosta, mnogi bolv jed. "Sv vše vremena dobijemo, to manje jed vrijeiji da smislamo vremena". Život života ozbad nije bio tako bez. Sociolog **Hartmut Rosa** zaključuje: "Nemamo vremena, zato ga doživamo s žurbljo." Mnogima je nepodnošljivo i ponositi, pže Huijer, da bi se očekivani životni vijek zbog ekološkh i inih problema sukoro mogao skratiti.

Sebe, kaže, vidi kao karika u lancu generacija koje su postuje prije njr i koje će poostjati poslije njr. Sebe vidi kao dio dugog narativa i to joj olakšava prihvatit prolaznost i smrt. Nestrtv se nastavlja čak i kad nas više nema.

OGLAS

Za neke prave trenutak sa umiranje nije vezan uz životna dob. Jednostavno prihvate da je trenutak da se pripremaju za smrt, piglže Svabac.

Spominje slučaj **Renate Ouvrouzia** koja je umrla sa 64.

"Kad sam čula dijagnozu karcinoma, odmah sam pomislila: prihvati to. Prigrli ju, prođ sake prema holovi, nemoj je odgurati. Neka bude dio sebe, tako će ti najmanje smetati."

Odlučila je da se neće ljječiti pr je zahljučila da je živjeti punim plaćima i da je u redu da živi završn sa dobar način, nje se ljrljeta ljječiti pr bolnicama, već vrijeme koje joj je preostalo provesti kući.

Kraj knjige "Budućnost umiranja", sažiji fragment, autorica je nazvala – Veseli odlazak.

Podsjeća da humor pomaže u tome da se stanovi i umiranje vije s ljjem. Stariji koji prvi nisalizma se ukrcaju gordine i relkacii koje sne donose nego se i ozni i lake pokazuju da se svjetovi da je smrt smrtljetna, ali i da je život koji se imali bio vrijedan truda. Ne dršk se govorim za život, primjo sa to da je dio tog života i – smrt.

Podijeli

#Nizozemska #Marli Huijer #Umiranje #Filozofija #Budućnost čovječanja
#Film Fraza #Filozofija Života #Budućnost Života #Prihvaćanje Smrti #Starost
#Filozofija #Starost i Starenje #Gerontologija #Renata Ouvrouzia

Želite li dopustiti ferma ili prijaviti pogrešku u tekstu?

OGLAS

OGLAS

OGLAS

najčitanije

1 VIJESTI ZBOG UŽIVO
VIDEO Zbog nestanc i urlkanskog sjdra Zagrebu: Ljudi su se vidlo ulicomVidi kako s Kičmanicu!

2 U MINUTE 2 MINUTE
Franmoka i Ljubljana
Ljubljanom će dijel mjeku u Beogdu u skupu premijer, Plenković: "Hrvatska nevi

3 PLATEŠA OLOMA
Mnogi vozači smiljenog mrtj autoc Zagrebu: Ne znam zagljati motor prije kretanja?

4 VIJENAC OPERACIJA
VIDEO Ruci dočepali katastrofu u zagrada Zagrebu
Ukrajinci tvrdio da su pobili najmanje 50 posto ruskih

5 PRIVLAČILA
Hrvatska najbarata dva dosad najveća ulaganja u Europi
Analitičkl smo što su kuć, što ti ulaganja kažu kolikoj

Povratak na vrh

Copyright © 2005 - 2020 NOVA MEDIA d.o.o. Sva prava pridržana.